

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 24 mars 1925 kl. 8 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående rätt för parter i kommunala mål samt i fattigvårds- och barnvårdsmål att med posten insända besvärsskrifter och övriga handlingar.

Genom en den 13 mars 1925 dagtecknad proposition, nr 113, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av i statsrådet över socialärenden fört protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Förordning

angående rätt för parter i kommunala mål samt i fattigvårds- och barnvårdsmål att med posten insända besvärsskrifter och övriga handlingar.

Häri genom förordnas, att i mål, som behandlas enligt förordningarna den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet (nr 13), om kommunalstyrelse i stad (nr 14) och om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd (nr 15), förordningen den 23 maj 1862 (nr 33) om kommunalstyrelse i Stockholm, förordningen den 20 november 1863 (nr 58 sid. 1) om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm, förordningen den 5 maj 1882 (nr 20) angående kyrkofullmäktige och kyrkonämnd i Göteborg, lagen den 20 juni 1924 (nr 349) om landsting, lagen den 14 juni 1918 (nr 422) om fattigvården och lagen den 6 juni 1924 (nr 361) om samhällets barnavård, det må vara part tillåtet att, under iakttagande för övrigt av vederbörlig tid och ordning, på eget äventyr till myndighet insända besvär och andra handlingar i betalt brev med allmänna posten.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1926.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 12 juni 1885 (nr 41 sid. 1) om rätt för parter i kommunala mål och vissa fattigvårdsmål att med posten insända besvärsskrifter och övriga handlingar.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågakvarande förslag, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Genom förordningen den 12 juni 1885 — grundad å ett riksdagen medelst proposition underställt förslag i ämnet — om rätt för parter i kommunala

mål och vissa fattigvårdsmål att med posten insända besvärsskrifter och övriga handlingar stadgades, att i mål, som behandlades enligt förordningarna den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet, om kommunalstyrelse i stad, om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd och om landsting, den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm, den 20 november 1863 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm, den 9 juni 1871 angående fattigvården och den 5 maj 1882 angående kyrkofullmäktige och kyrkonämnd i Göteborg, det skulle vara part tillåtet att, under iakttagande för övrigt av vederbörlig tid och ordning, på eget äventyr till myndighet insända besvär och andra handlingar i betalt brev med allmänna posten; dock att detta icke skulle äga tillämpning, då hos Kungl. Maj:t söktes ändring enligt 49 § i fattigvårdsförordningen.

Sistnämnda förordning har numera ersatts av lagen den 14 juni 1918 om fattigvården, och ovanberörda förordning om landsting har ersatts av lagen den 20 juni 1924 om landsting.

Den 6 juni 1924 har vidare utfärdats lag om samhällets barnavård, vilken träder i kraft den 1 januari 1926. I denna förekommande bestämmelser om klagan överensstämma i allt väsentligt med fattigvårdslagens motsvarande bestämmelser. Enahanda skäl, som gälla för fattigvårdsmål, tala alltså för att även i mål på grund av barnavårdslagen kommunala myndigheter och enskilda parter beredas den lättnad och minskning i utgifter, som ligger i rätten att insända besvär- och dylika handlingar med allmänna posten.

Det i nu förevarande proposition innefattade förslaget har tillkommit huvudsakligen för att genomföra en dylik rätt beträffande mål enligt barnavårdslagen. Härjämte hava ovan anmärkta förändringar i lagstiftningen påkallat vissa justeringar av 1885 års förordning.

Utskottet, som vill erinra om att det i sistnämnda förordning gjorda undantaget för mål enligt 49 § fattigvårdsförordningen redan på grund av en år 1894 vidtagen ändring av detta lagrum förlorat all betydelse och att samma lagrum i sin ursprungliga lydelse saknar motsvarighet i nya fattigvårdslagen, har vid granskning av det i propositionen innefattade förslaget icke funnit skäl till anmärkning beträffande detsamma.

Utskottet får sålunda hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.
Stockholm den 24 mars 1925.

På andra lagutskottets vägnar:

BROR PETRÉN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Bror Petrén*, *Sigfrid Hansson*, greve *Spens*, *Tjällgren* och *Franzén*;

från andra kammaren: herrar *Öberg*, *Hagman*, *Ödström*, *Johansson* i Kälkebo, *Svensson* i Skönsberg, *Johansson* i Sollefteå, *Wallerius* och *Olovson* i Västerås.